WEBER, RAMAT. UP. 305.

विद्याधिराज m. N. pr. eines grossen Gelehrten Verz.d. Oxf. H. 255, a, 3. विद्याधीशवंडेर् m. N. pr. eines grossen Gelehrten ebend. 177, b, 13. वিद्याध m. = विद्याधर् 2) a) Buåc. P. 2,6,13. 10,37. 3,10,26. 7,4,6. 10,85,41. 11,16,29.

विद्यानगर n. N. pr. einer Stadt Colebr. Misc. Ess. I, 301. Verz. d. Oxf. H. 148, b, 35. Târan. 86. 264. 267. Burnouf in Bhâg. P. I, lx, N. Mack. Coll. II, 30. ेनगरी Inschr. bei Colebr. Misc. Ess. II, 263, Çl. 13.

বিদ্যানন্द (বিদ্যা + স্থা°) m. 1) die Wonne am Wissen Verz. d. Oxf. H. 223, a, 1. 3. — 2) N. pr. eines Autors über die Lehre der Gaina Sarvadarganas. 38,12. °নিব্ৰুঘ Verz. d. Oxf. H. 93,6,14.

বিদ্যানায় m. N. des Versassers des Prataparudrija Pratapar. 2, b, 1. ৃস্টু Versasser der Vedantakalpatarumańgari Coleba. Misc. Ess. I, 333.

विद्यानिधि m. N. pr. oder Beiw. eines grossen Gelehrten Verz. d. Oxf. H. 212, a, 20.

विद्यानिवास m. N. pr. verschiedener Männer Hall 22. 34. 46. 49. 58. 66. 79. 84. Verz. d. Oxf. H. 174, b, No. 393. fg., Z. 9. 175, a, 38. 239, a, No. 577. ंभराचार्य 38, b, 11. fg. 246, a, No. 618. Hall 184.

विद्यानुलोमालिपि (!) f. Bez. einer best. Art zu schreiben LALIT. ed. Calc. 144,10.

विद्यापति m. N. pr. verschiedener Gelehrter Verz. d. Oxf. H. 124, b, 42. 279, a, 49. 292, b, 13. Wilson, Sel. Works I, 168. ंठकुर Hall in der Einl. zu Våsavab. 24.

বিঝাসবার্ n. Titel des 10ten der 14 Pûrva oder ältesten Schriften der Gaina H. 248.

विद्याभर m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 1170.

विद्याभर्षा (विद्या + म्रा॰) m. N. pr. des Verfassers der nach ihm benannten विद्याभर्षी HALL 206.

विद्याभृत m. = विद्याधर 2) a) ÇATR. 2,602.

विद्यामणि (°मनि gedr.) m. = विद्या Glöckchen H. ç. 134.

विद्यामय (von विद्या) adj. aus. Wissen bestehend, im Wissen aufgehend MBu. 12,8573. 14,1456. Bhag. P. 11,11,7.

विद्यामकेश्वर m. Bein. Çiva's Çıv.

विद्यामात्रसिद्धि f. Titel einer buddhistischen Schrift Hiouen-thsang I, 286. Vie de Hiouen-thsang 113. 122. 191. 218. 261. ेत्रिद्शशास्त्रका-रिका 101.

विद्यामृतवर्षिणी f. Titel eines Commentars HALL 91.

चिद्धार् एय m. N. pr. und Bein. verschiedener Gelehrter, insbes. des Mådhavåkårja, Coleba. Misc. Ess. I, 33. 63. 78. fg. 96. Verz. d. B. H. No. 629. fgg. Verz. d. Oxf. H. 108, a, 33. 124, b, 43. 223, a, No. 541. Ind. St. 1, 471. Wilson, Sel. Works I, 203. Burnouf in Burg. P. I, Lx. Hall 18. 98. 133. Mack. Coll. II, 30. ेतीर्थ Hall 2. 12. भारतीतीर्थ Verz. d. Cambr. H. 20.

विद्याताकार m. Titel einer ganz neuen Compilation Verz. d. Oxf. H. 260, b, 7.

विखारम्भ (विखा + ह्या°) m. Beginn der Studien: प्राप्ते तु पञ्चमे वर्षे विखारम्भं च कार्येत् Cit. bei Mallin. zu Ragh. 3,28. Verz. d. Cambr. H. 63. Verz. d. Oxf. H. 86, b, 7. खडुधनुर्विधारम्भ 22.

বিধারে m. Fürst des Wissens, — der Zaubersprüche Wassilsew 189. 194. 197. Bein. Vishnu's Pankar. 4, 3, 56. N. pr. eines buddhistischen Heiligen Wassilsew 175.

विखाराशि m. Bein. Çiva's Çıv.

विद्यार्थदीपिका f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 108, a, No. 108. विद्यार्थप्रकाशिका f. desgl. ebend.

विद्यालंकार्भदृाचार्य m. N. pr. eines Autors ebend. 174, a, No. 390. विद्यालय N. pr. einer Oertlichkeit ebend. 251, b, 15.

বিদ্যাবঁগ m. Lehrerverzeichniss, ein Verzeichniss, das die Lehrer in einem Wissenszweige in chronologischer Folge aufführt, Schol.zu P.2,1,19.

विद्यावस् (von विद्या) adj. P. 8,2,9, Schol. Vop. 7,28. gelehrt Indr. 4, 3 (विद्यया st. विद्यावान् MBB. 3,1802). Spr. 1932. 2799. 4713. PRAB. 33, 10. Verz. d. Oxf. H. 33,b,11. 261, a,18. R\darketa-Tar. 2,39. Schol. zu K\darketatj. Cr. 39,23.

विद्यावागीश m. ein Meister in der Wissenschaft und im Worte, als Beiw. eines grossen Gelehrten HALL 39.72. Verz. d. Oxf. H. 175, a, 23.

विखाविद् adj. gelehrt Kam. Nitis. 8,57. Raga-Tar. 3,111.

चियाचिनार् m. N. pr. verschiedener Gelehrter Verz. d. Oxf. H. 150, b, No. 320. 181, b, No. 413. 279, a, 49. fg. Colebra. Misc. Ess. II, 116. citirt im ÇKDa. u. झेरा und त्रटस्य.

বিদ্যাবিদ্য adj. mit der Wissenschaft im Widerspruch stehend; davon ° না f. nom. abstr. Sån. D. 576.

विद्याविशार्द m. N. pr. oder Bein. eines Gelehrten Verz. d. Oxf. H. 212, a, 10.

वियावेश्मन् n. Schulhaus, Collegium Rida-Tan. 1,42. — Vgl. वियागृह.

1. বিদ্যাপন n. Bez. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 284,a, 39.

2. বিদ্যাপন m. wohl Bez. einer Art von Zauberern Tinn. 189. বিদ্যাপনদান adj. der das Veda-Studium und die Gelübde absol-

विद्यात्रतस्त्रात adj. der das Veda-Studium und die Gelübde absolvirt hat: वेद् M. 4,31. विद्यात्रतस्नातक Pia. Gam. 2,5. Gobu. 3,5,12.
— Vgl. विद्यास्नात.

विद्यासाग्र m. ein Meer von Wissen als Beiw. eines grossen Gelehrten Verz. d. B. H. No.217.613. Hall 96. ders. in der Einl. zu Väsavad.47.

विद्यास्त्रात adj. der das Veda-Studium absolvirt hat MBH. 13,3019. R. 2,82,10. ेक Pân. Gruj. 2,5.

वियुच्छ्त्रु (1. वियुत् + शत्रु) m. N. pr. eines Råkshasa (nach dem Comm.) Buåc. P. 12,11,41.

विद्युद्धिक् (1. विद्युत् + शिखा) f. 1) eine best. Pflanze mit giftiger Wurzel Suça. 2,251,14. — 2) N. pr. einer Rakshasi Kathâs. 25,196.

विखुडिंग (1. विखुत् + जिन्हा) 1) adj. eine blitzähnliche Zunge habend: नृतात R. 7,23,1,74. — 2) m. a) N. pr. eines Råkshasa МВн. 6,4083. R. 5,12,9.14.6,69,13.7,12,2.23,18. — b) N. pr. eines Jaksha Катна́з. 72,41.43. — 3) f. ह्या N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's МВн. 9,2626.

विद्युड्याल (1. विद्युत् + डवाला) m. N. pr. eines Schlangendämons Schleffer, Lebensb. 272 (42).

1. विर्युत् (1. खुत् mit वि) P.3,2,177. 1) adj. blinkend, blitzend: वर्ष्म विख्तामिव सूर्य: Áçv. GṇBJ. 1,24, 8. RV. 1,23, 12. 105, 1. die Marut